

საქმე # 010100118002734436

საქმე №1-1029/18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

18 დეკემბერი, 2018 წელი

ქ. ბათუმი

**ბათუმის საქალაქო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის
მოსამართლე - თამარ ბეჟანიშვილმა
წინო ფუტკარაძის სხდომის მდივნობით**

პროკურორის _ მ-----ის
ბრალდებულის - მ----- ლ-----ის
ადვოკატის - თ-----ის
თარჯიმნის - ზ-----ის

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის
№075110618002 საქმე:

ბრალდებული: მ----- ლ-----

მამის სახელი: მ-----ი

დაბადებული: 12.05.1--- წელი

მოქალაქეობა: კანადის მოქალაქე

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებული

განათლება: უ-----

ნასამართლობა: არმქონე

მისამართი: ქ. ბ-----

კვალიფიკაცია :

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილი;

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ – ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ დაადგინა :

1. 2018 წლის 11 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საათზე, ქ. ბათუმში, ზ.-----
----- ქუჩების კვეთაში მ----- ლ----ი მოძრაობდა “BMW”-ს მარკის
ავტომობილით, სახელმწიფო სანომრე ნიშნით X-----, ვერ უზრუნველყო
ავტომანქანის უსაფრთხო მოძრაობა, დაარღვია „საგზაო მოძრაობის შესახებ“
საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნები, რის გამოც
შეეჯახა „FEKON FK 150-9 G“-ის მარკის მოტოციკლს, სახელმწიფო სანომრე ნიშნით
N-----, რომლის მძღოლმა ჯ-----მა მიიღო ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე
ხარისხის დაზიანება.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა :

2. ბრალდებულმა მ----- ლ----მა თავი დამნაშავედ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში და
დაეთანხმა საქმის ყველა ფაქტობრივ გარემოებას. წინასასამართლო სხდომაზე
მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო
არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით
დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი
ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები
შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი
მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა
მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

4. სასამართლოს მიაჩნია, რომ მ----- ლ----ის მიმართ წარდგენილი ბრალდება,
საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული
დანაშაულისთვის, დადასტურებულია ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და
დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს
მიღმა ადასტურებენ მის ბრალეულობას, კერძოდ:

5. დაზარალებულ ჯ-----ის ჩვენება, მოწმეების - კ-----
 -----ის ჩვენებები, 2018 წლის 11 ივნისს შედგენილი შემთხვევის
 ადგილის დათვალიერების ოქმი, საქართველოს შსს საქსპერტო-
 კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის აჭარის ა/რ საქსპერტო-კრიმინალისტიკური
 სამსახურის 2018 წლის 03 აგვისტოს **სატრანსპორტო-ტრასოლოგიური
 ექსპერტიზის #ს/ტ-175 დასკვნა**, რომლის თანახმად, წარმოდგენილი
 ავტომობილის წინა საქარე მინაზე და ძარის სახურავზე არსებული თუნუქის
 ოვალურ-ტალღობრივი ფორმის დაზიანებები განვითარებულია ავტომობილის
 რაიმე მასზე შედარებით უფრო რბილი საფარის მქონე საგანზე, სხეულთან
 შეჯახება-ურთიერთქმედების შედეგად, ხოლო ავტომობილზე და მოტოციკლზე
 არსებული მექანიკური სახის დაზიანებები განვითარებულია მათი რაიმე მკრივ
 საგანთან შეჯახება-ურთიერთქმედებისათვის. წარმოდგენილი ავტომობილის
 საჭით მართვის მექანიზმი და სამუხრუჭე სისტემა გამართულ მდგომარეობაშია.
 წარმოდგენილი მოტოციკლის სამუხრუჭე სისტემა გამართულ მდგომარეობაშია,
 ხოლო საჭით მართვის მექანიზმი გამოსულია მწყობრიდან მასზე მექანიკური
 ძალების ზემოქმედების შედეგად, რასაც ადგილი ექნებოდა საგზაო-სატრანსპორტო
 შემთხვევის დროს; სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო
 ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ **2018 წლის 20 სექტემბრის ავტოტექნიკური
 ექსპერტიზის #006583818 დასკვნა**, რომლის თანახმად, “BMW”-ს მარკის
 ავტომობილის (სახელმწიფო სანომრე ნიშნით X-----) მძღოლის მ----- ლ-----ის
 მოქმედება არ შეესაბამება „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე
 მუხლის პირველი პუნქტის მოთხოვნებს, რამაც განაპირობა კონკრეტული საგზაო-
 სატრანსპორტო შემთხვევა; მოცემულ შემთხვევაში, FEKON FK 150-9 G“-ის მარკის
 მოტოციკლის (სახელმწიფო სანომრე ნიშნით N-----) მძღოლს ჯ-----ს
 ტექნიკური თვალსაზრისით (დამუხრუჭებით), კონკრეტული საგზაო-
 სატრანსპორტო შემთხვევის (შეჯახების) თავიდან აცილება არ შეეძლო და მის
 მოქმედებაში „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოთხოვნათა
 უგულებელყოფა, რამაც განაპირობა კონკრეტული საგზაო-სატრანსპორტო
 შემთხვევა, არ აღინიშნება; სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო
 ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ **2018 წლის 09 აგვისტოს სამედიცინო
 ექსპერტიზის #005550018 დასკვნა**, რომლის თანახმად, სამედიცინო საბუთების
 მონაცემების შესაბამისად, ჯ-----ის სხეულზე არსებული დაზიანებები
 ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან ნაკლებად მძიმე ხარისხის ჯანმრთელობის
 ხანგრძლივი მოშლით. დაზიანებათა ხანდაზმულობა არ ეწინააღმდეგება

დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.

6. "საგზაო მოძრაობის შესახებ" საქართველოს კანონის მუხლი 32-ე, პუნქტი 1-ის თანახმად, მძღოლმა, რომელსაც განზრახული აქვს რომელიმე მანევრის შესრულება, ეს მანევრი უნდა დაიწყოს მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დარწმუნდება, რომ არ შეუქმნის საფრთხეს მის უკან, წინ და გვერდით როგორც თანმხვედრი, ისე საპირისპირო მიმართულებით მოძრავ საგზაო მოძრაობის მონაწილეებს, მათი მდებარეობის, მოძრაობის მიმართულებისა და სიჩქარის გათვალისწინებით.

7. ბრალდებულ მ----- ლ-----ის მხრიდან სწორედ კანონის მითითებული მოთხოვნების უგულვებელყოფამ გამოიწვია ავტოსაგზაო შემთხვევა, რასაც შედეგად მოჰყვა ადამიანის ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება.

8. სასამართლო მტკიცებულებებს აფასებს სისხლის სამართლის საქმესთან რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით. ამასთან, ფაქტების უტყუარად დადგენისათვის მტკიცებულებების საკმარისობის შეფასებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით.

9. სასამართლო განმარტავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი მინიმუმ ორი პირდაპირი მტკიცებულების არსებობას გულისხმობს, რომლებიც ნეიტრალურ და გონივრულად მოაზროვნე პირს დაარწმუნებენ ბრალდებულის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენაში. მტკიცებულებათა დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ ეჭვს ან ვარაუდს არ უნდა იწვევდეს ბრალდებულის მიმართ. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებს და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის არსებით გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

10. ეს მტკიცებულებითი სტანდარტი ვალდებულებას აკისრებს დანაშაულებრივი ფაქტების დამდგენ სასამართლოს, რომ სამართლიანად გადაჭრას სამხილებს შორის არსებული კონფლიქტები, სათანადოდ აწონოს მტკიცებულებები და ამ პროცესში წარმოშობილი ყოველგვარი გონივრული ეჭვი გადაწყვიტოს ბრალდებულის უდანაშაულობის, მისი თავისუფლების სასარგებლოდ. მტკიცებულებების ამგვარი ტესტით შეფასების შემდეგ არის შესაძლებელი, სამართლებრივი კვალიფიკაცია მიეცეს პირის ქმედებას და დაეკისროს პასუხისმგებლობა. გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი უნდა გამორიცხავდეს ეჭვებისა და ვარაუდების საფუძველზე

პირისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის დაკისრებას (განმარტება საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს № 1/1/548 გადაწყვეტილებიდან).

11. განსახილველ შემთხვევაში ბრალდების მხარემ შეძლო **გონივრულ ეჭვს მიღმა** სტანდარტით **მ----- ლ-----ის** ბრალდების დადასტურება.

12. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამიანი აღჭურვილია საქმის სამართლიანი განხილვის უფლებით. ადამიანის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდებას მხოლოდ უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე.

13. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის უფლებაზე, მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედაკება. ამის პარალელურად, სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლიანი განხილვის კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფილი, დაირღვევა სამართლის უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტიკურობისა და მისი გამოყენების შედაკების შანსი. დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნიან მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (Yaremenko v. Ukraine), ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტილება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსაზრისით გამომდინარეობს სამართლიანი განხილვის უფლებიდან.

14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემული სისხლის სამართლის საქმის განხილვის დროს ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი და მხარეების მიერ უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებები, ურთიერთშეთანხმებული და დამაჯერებელია.

15. ბრალდების მხარის მტკიცებულებების შეფასების შედეგად არ გამოკვეთილა

რაიმე გარემოება, რაც მათ სანდოობასა და სარწმუნოებაში ეჭვის შეტანის საფუძველი გახდებოდა.

16. მოწმეთა ჩვენებები თანმიმდევრული და კონკრეტულია და აკმაყოფილებს სანდოობისა და სარწმუნოების კრიტერიუმებს.

17. არ არსებობს მოწმეთა მიმართ უნდობლობის საფუძველი. თითოეული მოწმის მიერ საქმის გარემოებათა შესახებ მიცემული ინფორმაცია იძლევა სხვა მტკიცებულებებით გადამოწმების საშუალებას.

18. მოწმეთა ჩვენებები შეესაბამება და თანხვედრაშია წერილობით მტკიცებულებებში მითითებულ ინფორმაციასთან. სასამართლო უთითებს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები პროცესუალურ-სამართლებრივი თვალსაზრისით საკმარისია ფაქტების ერთმნიშვნელოვნად და უტყუარად, გონივრულ ეჭვს მიღმა დადგენილად მიჩნევისათვის.

19. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის, უტყუარობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ფაქტობრივი გარემოებები.

სამართლებრივი შეფასება:

20. აღნიშნულიდან გამომდინარე, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **მ----- ლ-----მა** ავტომობილის მართვისას დაარღვია ავტომობილის მოძრაობის უსაფრთხოების წესი, რამაც დაზარალებულ **ჯ-----ის** ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე დაზიანება გამოიწვია. ამდენად, **მ----- ლ-----მა** მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

21. **მ----- ლ-----ს** პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

22. **მ----- ლ-----ის** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა დანაშაულის აღიარება, დაზარალებულთან შერიგება, მისთვის ზიანის ანაზღაურება.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

23. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასამართლო უთითებს, რომ განაჩენის სამართლიანობა უკავშირდება სწორედაც სასჯელს.

24. სასამართლო ხაზს უსვამს სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი აუცილებელი და პროპორციული უნდა იყოს კანონის საგანმანათლებლო მიზნის მისაღწევად, რათა გაცნობიერებული იქნეს დანაშაულის საფრთხე. სასჯელის სიმკაცრე ქმედების გასაკიცხაობას უნდა უტოლდებოდეს. ამასთან, გათვალისწინებული უნდა იქნეს ბრალდებულის პიროვნება და სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური და მას უნდა ჰქონდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან. სასჯელის გამოყენება უნდა ეფუძნებოდეს ინდივიდუალურ გარემოებებს, ქმედებიდან მომდინარე საფრთხეებს, ქმედების ჩადენის წინაპირობებს, მოტივებს, შედეგებს, ბრალეული პირის პიროვნებას. სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპი სისხლის სამართალში ნიშნავს იმას, რომ სასჯელი უნდა დაინიშნოს დამნაშავის პიროვნების, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობისა და დანაშაულის გარემოებათა გათვალისწინებით.

25. სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

26. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან

მისი ღირსების დამცირება.

27. სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას, სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდუვალობა განაპირობებს, მთავარია არა ის, რომ დასაჯო მკაცრად, არამედ ის რომ დანაშაულის შემთხვევა არ უნდა დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება უნდა იყოს ბრალდებულის პიროვნების, მისი მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

28. **სსკ-ის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილი** სასჯელად ითვალისწინებს ჯარიმას ან შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევით ვადით სამ წლამდე ან უამისოდ.

29. სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავის წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ **მ----** — **ლ----ს** რომელიც არ არის ნასამართლევ, ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის გაუფრთხილებელი დანაშაული, შეურიგდა და ზიანი აუნაზღაურა დაზარალებულს, რომელსაც მასთან პრეტენზია არ აქვს - უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით სანქციით გათვალისწინებული სასჯელის ერთ-ერთი სახე - ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

30. სასამართლო მიიჩნევს, რომ სწორედ სასჯელის აღნიშნული სახე და ზომა განდება საფუძველი მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროება, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს **მ-----** **ლ----ის** მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას.

ნივთმტკიცების საკითხის გადაწყვეტა :

31. სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესის თანახმად, საქმეზე ნივთმტკიცებად ცნობილი - „FEKON FK 150-9 G“-ის მარკის მოტოციკლი, სახელმწიფო სანომრე ნიშნით N-----, რომელიც ინახება შპს „ბათ-ავტოს“ ავტოსადგომზე - დაუბრუნდეს დაზარალებულ ჯ-----ს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 255, 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 292-293-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

ბრალდებული მ----- მ-----ის ძე ლ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 276-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა - 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ნივთმტკიცება - „FEKON FK 150-9 G“-ის მარკის მოტოციკლი, სახელმწიფო სანომრე ნიშნით N-----, რომელიც განთავსებულია შპს „ბათ-ავტოს“ ავტოსადგომზე - დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელს, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

თამარ ბეჟანიშვილი

